

Bernardín Šmíd OFM

Daj nám múdrosť srdca...

V žalme, ktorý sme spievali medzi čítaniami, sme počuli výzvu: „Nauč nás rátať naše dni, aby sme našli múdrosť srdca.“ Vedieť rátať svoje dni, je niečo, ako očakávať Pána, počítať s koncom svojho pozemského života, počítať s tým, že raz budem účtovať zo svojich pozemských darov. Možno by sme to mohli prirovnať k tomu, čomu sme hovorili strihanie metra na vojne. Aj v zložitých a ťažkých situáciách mi vedomie toho, že to mám za pár, dodávalo silu vydržať. Toto nie je prosba len za prirodzenú inteligenciu, ale prosíme o múdrosť srdca. Táto múdrosť, podobne ako ľudské srdce, ktoré ovplyvňuje celý ľudský organizmus, ovplyvňuje všetky životné postoje. Človek, či si to uvedomuje a či nie, vždy sa rozhodne podľa svojho srdca. Ide za tým, za čím vzdychá jeho srdce. Múdrosť srdca spočíva v schopnosti rátať svoje dni. Človek na tomto svete má len prechodný pobyt a nie trvalé bydlisko. Nie je znakom rozumnosti, ak sa niekto tak zaisťuje na tomto svete, ako by tu mal žiť večne. Múdry človek vie, že tu naveky nebude. Múdry človek vie, že ani veľké bohatstvo mu nedá účasť na Božej radosť.

V dnešnom evanjeliu nás Pán Ježiš učí niečomu, čo sa absolútne protiví nášmu ľudskému mysleniu. Ľudskú chytrnosť vyjadruje ľudové príslovie: „Lepší vrabec v hrsti, ako holub na streche.“ Viera je však o niečom inom. Viera nás poučuje, že holub na streche je väčšou hodnotou, ako vrabec v hrsti. Viera nás vedie k tomu, aby sme pustili vrabca z hrsti, teda svoje pozemské istoty, a lovili holuba na streche, teda Božie kráľovstvo.

„Ak niekto prichádza ku mne a nemá v nenávisti svojho otca, matku, ženu, deti, bratov, sestry, ba aj svoj život, nemôže byť mojim učeníkom. A kto ide za mnou a nenesie svoj kríž, nemôže byť mojim učeníkom.“ Pán Ježiš nás v evanjeliu učí, že v láske treba dať prednosť vždy väčšej hodnote pred menšou. Múdrosť je v tom, ísť vždy za väčšou a vyššou hodnotou. Nech mi je človek akokoľvek príbuzný, nech mi je akokoľvek milý, predsa je len smrteľnou a nedokonalou bytosťou. Boh je však absolútne Dobro. Komu dám prednosť Bohu, či človeku. Boha mám milovať nadovšetko.

Prečo ho mám milovať nadovšetko?

Lebo On je absolútna Hodnota. On je Dobro, Pravda, Krása všetkých krás. Múdrosť je v tom, aby som Boha miloval viac ako svojich blízkych, dokonca viac ako seba samého a svoj život, lebo v ňom je večný život a: „Jeho milosť je lepšia ako život.“ Pozemský život je veľká hodnota, ale priateľstvo Boha, jeho zaľúbenie je neporovnateľne úžasnejšie.

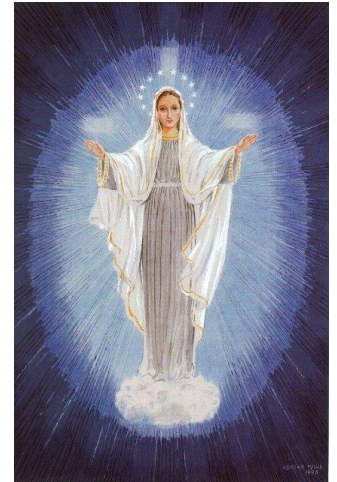
Myslíte si, že Boh, ktorý stvoril Nebo i Zem, že Boh, ktorý stvoril človeka v jeho nádhre, „po telesnej stránke k podobe svojho Syna a po duchovnej stránke ku svojmu vlastnému obrazu“, že tento Boh je azda menej vzrušujúci ako muž alebo žena, že je azda menej roztomilý ako dieťa. Azda si myslíte, že Ten, ktorý krásou obdaril hviezdy nebo a majestátnosťou horské štíty, nie je azda majestátnejší a krajší. Myslíte si, že ten, ktorý rozhýbal planéty, hviezdy a galaxie na ich cestách a ktorý hýbe každým elektrónom v atóme, ktorý dal do pohybu mohutné rieky, nemá azda toto všetko v sebe v nekonečnej a dokonalej miere. Aký je Boh vašich predstáv ak nie je láskyhodný?

O sv. Františkovi sa píše: „Raz v noci, keď bol krutými bolesťami vo svojej zdĺhavej nemoci viac ako obvykle unavený, pociťoval najhlbší súcit sám so sebou. Aby so svojím telom telesne necítil, pevne sa v modlitbe ku Kristovi oprel o štít trpezlivosti a mužnosti. Keď sa takto modlil a bojoval, dostalo sa mu od Pána týmto podobenstvom zaslúbenie večného života: „Predstav si najprv, že by bola celá hmota zeme i vesmíru z najčistejšieho zlata. A hľad: až budeš zbavený všetkých bolestí, dostane sa ti za ťažké útrapy, ktoré teraz znášaš, za odmenu tak veľký poklad, že to všetko zlato v porovnaní s ním nebude ničím. Nejasal by si a neznášal by si rád všetko, čo tu chvíľku musíš znášať?“

„Zaiste by som zajasal“, povedal svätec, „a nadmieru by som sa radoval.“

„Tak teda jasaj“ odvetil mu Pán, „lebo tvoja nemoc je zálohou môjho kráľovstva a za trpezlivosť iste čakaj toto kráľovské dedičstvo.“

Na záver chcem len znovu pripomenúť, že Boh nás chce spasiť i za cenu našich bolestí i za cenu našej smrti, lebo Spása a Božia milosť je lepšia ako život.

*No hriešnemu Boh takto hovorí:
-Prečože do úst berieš
moje príkazy
a moju zmluvu
obraciaš na jazyku,
keď nenávidíš poriadok,
za chrbát hádžeš moje slová?
Keď vidíš zlodēja a ideš s ním,
s cudzoložnými držíš podiel,
ústa si na zlé vydávaš
a zákernosť ti sedí na jazyku ?*

*Vlastného brata ohovoriš,
na syna matky svojej
hádžeš rmut?
Ty robíš tak
a ja mám mlčať nad tým ?
Azda si myslíš,
že som ako ty?
Nie! Pred oči ti staviam
tvoju vinu.
Myslíte na to,
kto zabudli ste na Boha!
Lebo vás strhnem
a nič vás nezachráni!*

*Kto obetuje vďakou,
ten ma ctí.
Len takému,
čo dobrou cestou chodí,
raz pomoc božiu dokážem.*

Ludská a duchovná zrelosť

Každý študent na strednej škole zvyčajne končí štúdium maturitou. Tá zahŕňa v sebe nielen schopnosť zvládnuť posledné skúšky, ale aj stav určitej zrelosti. Samotné slovo maturita je latinského pôvodu a znamená zrieť, dospieť.

Či sú maturanti skutočne dospelí, preverí život.

O ľudskej zrelosti, dospelosti a múdrosti nám hovoria aj dve Kristove podobenstvá. Prvé je o staviteľovi veže a druhé o kráľovi, ktorý sa chystá do boja. Múdry záujemca o stavbu si najskôr prepočíta, či je schopný ju nielen začať, ale aj dokončiť. Ak má toľko prostriedkov, že stavbu dokončí, môže pokojne začať budovať základy. To je postoj zrelého a rozumného človeka. No ak vie, že nemá a ani nebude mať na ňu prostriedky, a predsa začne, skončí ako hlupák, ktorému sa budú ľudia smiať a hovoriť: „Tento človek začal stavať, ale nevládal dokončiť.“ Podobné je to aj s kráľom, ktorý sa chystá do boja. Múdry panovník vie, že ak má menej vojakov, vojnu by nevyhral, preto začne rokovať o podmienkach mieru. Nemúdry začne bojovať bez šance na víťazstvo.

Kristus nás učí, že každý človek má dozrievať do ľudskej a duchovnej zrelosti, kde by dôkazom jeho dospelosti boli skutky. Aj svätý Pavol charakterizuje dospelosť ako rast a napredovanie. V Prvom liste Korintňanom píše: „Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, poznával som ako dieťa, rozmýšľal som ako dieťa. Keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby“ (13, 11).

Niekedy nás poučuje aj príroda so svojimi zákonmi rastu a plodov. Predstavme si mladý stromček, napríklad jablň. Zasadili sme ju a ona pomaly rastie a my čakáme, kedy zakvitne. Prejde rok, dva a jablň nezakvitá. Čerpá živiny zo zeme, rastie, ale je planá. Na jej kvety čakáme márne. Môžeme s ňou byť spokojní? Takáto jablň je obrazom nášho biologického života. Človek od narodenia prijíma potravu, aby sa fyzicky vyvíjal. V dospelosti dosiahne svoju výšku a váhu. Na určitý čas je telesne stabilizovaný. Je však toto zmyslom nášho života? Dosiahnuť istú váhu a výšku? Určite nie! Radosť prichádza vtedy, keď vidíme, že jablň bude mať aj úrodu. Vtedy sme šťastní a povieme si: Dobré, že sme ju zasadili. Jablň prinášajúca úrodu je obrazom človeka, ktorý už „dozrel“. On už prináša „ovocie“ dobrého života. Robí šlachetné skutky. Vie, čo môže dokázať. Vie, na čo si musí dávať pozor. Vie, čo to znamená žiť ako kresťan.

Marian Šuráb

Dnes sa dožíva životného jubilea naša

Ing. Marienka Vráblová

ktorej patrí naša veľká vďaka za dlhoročnú prácu vo FER Ružencovom bratstve a za starostlivosť o všetky kostolné obliečky a liturgické rúcha. Želáme jej veľa zdravia, Božieho požehnanie a hojnosť Božích milostí.

Liečivý smútok

Je taký smútok, ktorý prichádza, keď príliš lipneme na sebe a na materiálnych veciach.

Sme roztrpčení z ľudí,

ktorí nás zdanlivo málo rešpektujú.

Žiarime pri myšlienke, čo všetko majú tí ostatní,

omnoho viac než my. Začneme sa ľutovať;

Aké je len všetko ťažké a ako zle sa vodí práve nám!

A pritom je toľko stromov a kvetov,

toľko vtákov a motýľov, toľko lúk a lesov,

a toľko zázrakov vôkol nás,

čo čakajú len na to, aby nás vyliečili z nášho smútku.

Nauč sa mená stromov a kvetov,

mená vtákov a rýb a meno Božie.

Otvor sa pre jeho zázraky.

Phil Bosmans „Daruj úsmev“

Jesenné kántrové dni sú na budúci týždeň v stredu, piatok a v sobotu.

Záväzný je iba jeden deň.

Obsah jesenných kántrových dní: Poďakovanie za úrodu

Sväté omše v 23. týždni cezročného obdobia - (C)

9.IX. pondelok

18.00 *nebude*

10.IX. utorok

18.00 *nebude*

11.IX. streda

18.00 *Za Ľ Mateja Jarábka, manželku a deti*

12.IX. štvrtok

18.00 *Za Ľ Víta a Máriu Lulkovičových, synov a zaťa*

13.IX. piatok

18.00 *Za Ľ Leopold Kulifaja, manželku a zaťa Jána*

14.IX. sobota

08.00 *Za Ľ Janu Bakovú (1. výročie)*

Upratovanie kostola č.d. 254-284

15.IX. 24. nedeľa v cezročnom období

Sedembolestná Panna Mária – Patrónka Slovenska - slávnosť

08.00 *na úmysel*

Lektori: Jurčovičová M., Hrdlovičová E.

10.00 *Za farníkov*

Lektori: Fajkusová P., Hajičková M.

14.00 *Posvätný ruženec, litánie*

Liturgický kalendár

9.IX. pondelok

Sv.Peter Claver, kňaz

10.IX. utorok

Sv. Mikuláš Tolentínsky, kňaz

11.IX. streda

Sv. Protus a Hyacint, mučeníci

12.IX. štvrtok

Najsvätejšie meno Panny Márie

13.IX. piatok

Sv.Ján Zlatoústý, biskup a učiteľ Cirkvi

14.IX. sobota

Povýšenie Svätého Križa - **sviatok**

Svätý Cyril Jeruzalemský

Právo nazývať sa „kresťanom“

V jeruzalemskej cirkvi sviatosť birmovania, „krizmácia“, obsahovala aj dôkladné pomazanie zmyslov a obnovovala nás pre kresťanský život.

Touto masťou sa symbolicky pomazáva vaše čelo a niektoré zmysly. A kým sa vaše telo pomazáva viditeľnou masťou, vaša duša sa stáva svätou prostredníctvom Svätého a životodarného Ducha.

Najprv vás pomazali na čele, aby ste sa zbavili znaku hanby, ktorú prvý človek, ktorý zhršil, všade nosil so sebou. S nezahalenou tvárou môžete odrážať ako v zrkadle Pánovu slávu (pozri 2Kor 3, 18). Potom vás pomazali na ušiach, aby ste dostali uši, ktoré dokážu počuť božské tajomstvá. Ako povedal Izaiáš: „Pán mi dal ucho, aby som počúval“ (porov. Iz 50, 4 - 5). A Pán Ježiš v evanjeliu povedal: „Kto má uši na počúvanie, nech počúva“ (Mt 11, 15).

Potom vám pomazali nos, aby ste po prijatí posvätnéj masti mohli povedať: „Lebo sme Kristovou ľúbeznou vôňou pre Boha uprostred tých, čo sú na ceste spásy“ (2Kor 2, 15). Potom vás pomazali na prsiach a „obliekli ste si pancier spravodlivosti..., aby ste mohli čeliť úkladom diabla“ (Ef 6, 14, 11). Ako Kristus po krste a naplnení Duchom Svätým vyšiel a porazil nepriateľa, tak aj vy po svätom krste a mystickom pomazaní krizmou - keď ste si obliekli celú výzbroj Ducha Svätého -, aj vy musíte stáť pevne proti sile nepriateľa a poraziť ju slovami:

„Všetko môžem v Kristovi, pomazanom, ktorý ma posilňuje“ (porov. Flp 4, 13).

Boli ste hodní prijať toto sväté pomazanie a teraz sa nazývate „kresťanmi“. Toto nové meno zodpovedá vášmu znovuzrodeniu. Skôr, než ste boli hodní tejto milosti, nemali ste právo na tento titul, ale kráčajúc po tejto ceste ste kresťania.

Mali by ste vedieť, že toto pomazanie má svoj predobraz v Starom zákone. Keď dal Mojžiš svojmu bratovi Boží príkaz a ustanovil ho za veľkňaza, umyl ho vo vode a pomazal ho. Potom sa Áron nazýval „Kristom“ alebo „pomazaným“. Je jasné, že dostal meno podľa obrazného pomazania. A opäť, keď veľkňaz ustanovil Šalamúna za kráľa, najprv ho obmyl v Gihone a potom ho pomazal. To sa im stalo obrazne, ale pre vás nič nie je obrazné. Je to skutočnosť, pretože vás naozaj pomazal Duch Svätý. Kristus je počiatkom vašej spásy. Je naozaj prvotinou, kým vy ste kus cesta. „Ak sú sväté prvotiny, potom aj cesto“ (Rim 11, 16).

Zachovajte si toto pomazanie nepoškvrnené, lebo vás všetko naučí, ale len ak ostane vo vás, ako ste to počuli z úst svätého Jána (pozri Jn 2, 27), ktorý mal veľa čo povedať o tomto pomazaní. Táto svätá vec je totiž duchovnou zárukou pre telo a spásou pre dušu.

Nech je toto pomazanie bez škvrny a bezúhonné vo vás. Konajte dobré skutky a nech sa zapáčiťe vodcovi vašej spásy, Kristovi Ježišovi, ktorému nech je sláva naveky. Amen.

Myšlienky k modlitbe

A kým sa vaše telo pomazáva viditeľnou masťou, vaša duša sa stáva svätou prostredníctvom Svätého a

životodarného Ducha.

Stojte pevne proti sile nepriateľa a porazte ju slovami: „Všetko môžem v Kristovi, pomazanom, ktorý ma posilňuje.“

Boli ste hodní prijať túto svätú krizmu a teraz sa nazývate „kresťanmi“. Toto nové meno zodpovedá vášmu znovuzrodeniu.

Zapamätajte si

Táto svätá vec je duchovná záruka pre telo a spása pre dušu.

Námety na konanie

Sviatosťou birmovania dostávame plné právo nazývať sa „kresťanmi“. S právami prichádzajú povinnosti. Máme povinnosť chrániť si svoje zmysly, ktoré pomazal Duch Svätý, a nikdy ich dobrovoľne alebo neadbalo nevystavovať hriechnym veciam.

Scott Hahn a Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

MODLITBA

...Keď sa cítim silným, pripomeň mi Pane, pokľaknúť na kolená;

...keď si myslím, že mám vždy pravdu, pripomeň mi, koľké pravdy som znevažoval;

...keď príliš veľa hovorím, pripomeň mi svoje slová: „nehovorte veľa ako pohanovia. Myslia si, že budú vypočutí pre svoju mnohovernosť.“ (Mt 6,7)

...keď som uspokojený tým, že som sa niekde dostal, pripomeň mi, že musím ísť ďalej;

...keď cítim, že sa od teba vzdiaľujem, pripomeň mi, že čakáš na môj návrat;

...keď som príliš netrzeplivý a kritický, pripomeň mi, trpezlivosť, ktorú máš ty so mnou;

...keď sa cítim opustený, a zabudnutý, pripomeň mi, koľkokrát zabúdam ja na Teba Pane;

...keď závidím, pripomeň mi dary, ktoré som prijal od Teba;

...keď sa cítim ranený, zradený a ukrivdený, pripomeň mi, že len Ty si mojou jedinou útechou;

...keď od Teba žiadam príliš veľa, pripomeň mi, že len Ty vieš čo skutočne potrebujem a čo je pre mňa najlepšie

...keď si robím ilúzie, pripomeň mi Tvoje prisľúbenia;

...keď mám pocit, že si ma opustil, pripomeň mi, že v skutočnosti ideš stále vedľa mňa, tak ako si prisľúbil: „ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ (Mt 28,20)

...keď sa cítim príliš hriechnym, pripomeň mi, že Ty sa raduješ z každého navráteného hriešnika;

...keď sa bojím odsúdenia ľudí, pripomeň mi, že posledný súd je Tvoj;

...keď sa už cítim na dne, daj aby som si spomenul, ako si sa Ty cítil na kríži;

...keď sa cítim dôležitý, pripomeň mi, že Ty miluješ práve malých a pokorných;

...keď sa cítim veľmi unavený, alebo nešťastný, pripomeň mi bolesť tých, ktorí stratili všetko, okrem viery a nádeje;

...keď moja viera kolíše, pripomeň mi, aby som sa modlil;

...keď svet odo mňa žiada klaňať sa idolom, pripomeň mi, že jedine Ty si mojím Pánom;

...keď si chcem zachrániť život, pripomeň mi Tvoju obeť na kríži...

Amen

WEB

Príbeh na uzdravenie duše

SAMURAJ A RYBÁR

Počas vpádu japonského rodu Satsuma na ostrov Okinawa si jeden samuraj prišiel do provincie Oroman k rybárovi po peniaze, ktoré mu predtým požičal. A keďže chudobný rybár nemal čím zaplatiť, utiekol a pred samurajom, ktorý bol známy svojou zlou povahou, sa snažil ukryť. Keď ho samuraj nenašiel v dome, hľadal ho po celej dedine. Bol čoraz zúrivejší, lebo pochopil, že rybár sa pred ním skrýva. Nakoniec ho našiel ešte pred zotmením na dne rokliny. Rozhnevane tasil meč a zakričal:

„Čo mi povieš?“

Rybár odpovedal:

„Skôr ako ma zabijete, rád by som vám niečo povedal,“ riekol rybár pokojne.

Samuraj na to:

„Ty nevďačník! Požičal som ti peniaze, keď si ich potreboval, dal som ti rok na splatenie dlhu, a ty sa mi teraz takto odmeňuješ! Hovor, než si to rozmyslím.“

„Je mi to ľúto,“ povedal rybár. „Chcem povedať len toľko, že som sa práve naučil umenie prázdnej ruky a prvý príkaz je: *Keď ukážeš ruku, zadrž hnev; keď ukážeš hnev, zadrž ruku.*“

Samuraj ostal zarazene stáť, keď počul tie slová z úst prostého rybára. Zastrčil meč do pošvy a povedal:

„Máš pravdu. Ale zapamätaj si, že presne o rok sa vrátim a bolo by lepšie, keby si mal peniaze.“ Potom odišiel.

Domov sa vrátil až za noci. A ako bolo jeho zvykom, chystal sa ohlásiť svoj návrat, keď si vtom všimol prúžok svetla vychádzajúceho z jeho izby.

Zaostril zrak a zbadal svoju spiacu ženu a vedľa nej nejasný obrys inej osoby. Uvedomil si, užasnutý a plný zlosti, že je to telo samurajal!

Uchopil meč a potichu sa blížil ku dverám spálne. Zdvihol meč a chystal sa zaútočiť, keď si spomenul na rybárovo slová: *Keď ukážeš ruku, zadrž hnev; keď ukážeš hnev, zadrž ruku.*

Vrátil sa ku vchodu do domu a nahlas povedal:

„Som späť.“

Manželka vstala, otvorila dvere a vybehla mu naproti spolu so samurajovou matkou oblečenou do mužských šiat. Obliekla si samurajský odev, aby v čase jeho neprítomnosti zaplašila prípadných útočníkov.

Rok, ktorý dostal rybár na splatenie dlhu, rýchlo ubehol. Samuraj opäť podnikol dlhú cestu. Rybár ho už čakal. Len čo zbadal samuraja, vybehol mu naproti a povedal:

„Prežil som dobrý rok. Tu vraciam, čo vám dlhujem, aj spolu s úrokmi. Ani neviem, ako vám mám poďakovať!“

Samuraj položil mužovi ruku na rameno a povedal:

„Peniaze si nechaj. Nič mi nedlhuješ. Dlžníkom som ja.“

- Vždy sa môžeme učiť od ľudí, ktorí sú od nás závislí...

- Kiežby nám jednoduchí a pokorní ľudia dávali každý deň lekciu.

- Pokiaľ ukážem ruku, zadržanie hnevu by ma mohlo priviesť k...

José Carlos Bermejo „Ďalšie príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Milovať blížneho ako seba

Podľa evanjelia máme milovať blížneho ako seba samého. Aj seba márne teda milovať. Čo to znamená?

Biológovia hovoria, že človekovi je vrozený pud sebazáchovy. Príroda sa stará o seba vrozeným inštinktom.

Už malé dieťa cíti hlad a chce ho utíšiť, je to prvý prejav lásky k sebe. Chránime si spontánne život a zdravie a staráme sa o ne. Táto prirodzená láska k sebe je základom všetkej výchovy, ba aj kultúry. Kto by nemal sám seba prirodzene rád, nemohol by ľudsky žiť.

Či už chceme, alebo nie, od prírody musíme mať o seba záujem a musíme sa o seba starať. Lahostajnosť voči sebe samému, voči svojmu životu, zdraviu či vzdelaniu nemožno hodnotiť ináč než ako čosi trestuhodné. Všetka kultúra je vlastne usmernená a zošľachtená láska k sebe. Úlohou nášho mravného života je, aby sme tomuto prirodzenému inštinktu lásky k sebe dali správny smer, aby nás neovládol pud. Tento mravný postoj nám hovorí: Dbaj o svoj život. Chráň si zdravie. Dbaj o svoju česť a dobré meno. Usiluj sa rozvinúť v sebe duševné schopnosti - vzdelanie, kultúru vôle, osobnosť. Rozvíjaj v sebe všetky dobré sily - dobrotu, nadšenie, húževnatosť, lásku k pravde, radosť zo života. Buď vďačný za všetko Bohu, od ktorého si dostal život a ostatné dary. Kde človek nemá záujem o seba, tam je márna výchova k záujmu o svet.

V kresťanstve poznáme nielen prirodzenú, ale aj duchovnú a nadprirodzenú lásku k sebe. Vieme, ako sa Boh o nás od samého začiatku zaujímal a čo nám pripravil. Keď sme zlyhali, Boh nám z hĺbky svojho srdca dal najavo cez svojho Syna, že nás neprestáva mať aj naďalej rád. Ukázal nám, akú hodnotu má jeho láska k nám. Táto láska je od chvíle Golgoty písaná krvou jeho jediného Syna.

My veriaci sa nemôžeme nemať radi a nemôžeme si neceniť seba samých, keď nás Boh miluje natoľko, že vydal za nás svojho Syna. Pre túto Božiu lásku je nám všetko v nás samých sväté a svätí sú nám aj iní ľudia. V každom človekovi stretáme brata, ktorý má účasť na Božej láske. Preto rozvíjame v sebe i v druhých všetky dary, aby sme jej boli hodní ešte viac.

Keď hovoríme, že rozvíjame dary, máme na mysli čosi ako prácu záhradníka, ktorý polieva, orezáva, chráni. Takto treba chápať v našom kresťanskom živote správnu askézu. Mať sa rád, to znamená nielen dopriať si, ale aj si odoprieť. Nielen rozvíjať v sebe pozitívne vlastnosti, ale aj odstraňovať chyby.

V tomto zmysle pravá láska k sebe si vyžaduje prísnosť i odriekanie. Takáto askéza nie je ani dnes prekonaná. Nie je to hrubosť a nenávisť voči sebe, ale pravá láska. Múdra askéza nám radí obetovať nižšie, aby sme dosiahli vyššie. Obetujeme zmyslové potešenie, aby srne získali viac pre dušu. Matka hladuje a nespí, aby pomohla dieťaťu. Otec tvrdo pracuje, aby uživil deti.

Keby sme ponechali prirodzenej láske, vedenej len biologickým inštinktom, voľný priebeh, ľahko by sa z nás stali egoisti. Preto vychovávame už deti k opravdivej disciplinovanej láske, aby sme ich naučili milovať seba i všetko a všetkých v Bohu. Boh, ktorý je našim cieľom, bude aj našim najlepším vodcom v láske k nám samým. Všetko môžem a mám milovať - svoje zdravé ruky, nadanie, plány, úspechy, cnosti, radosť, výkony, majetok, česť, celý svoj život. Ale všetko v Bohu a podľa jeho vôle. Poriadok tejto lásky musím hľadať v ňom. Potom je pre mňa život viac než peniaze a majetok, zdravie viac než krása, dobré svedomie viac než úspech, dobro celku viac než moje vlastné, duša viac než telo.

Keď sa naučíme pred Bohom mať správne radi sami seba, potom pochopíme i Ježišovo slovo: Miluj svojho blížneho ako seba samého. Pravá láska k sebe samému nie je ani egoizmus, ani prepych. Je ako zdravý a pestovaný strom, ktorý prináša Bohu ovocie lásky k blížnym.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku